

Redactor: MIRELLA ACSENTE
Tehnoredactare computerizată: CRISTINA APRODU

Kelley Armstrong, *The Awakening*
Copyright © 2009 KLA Fricke Inc.
The moral right of the author has been asserted.
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii LEDA,
imprint al GRUPULUI EDITORIAL CORINT

ISBN: 978-973-102-303-8

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ARMSTRONG, KELLEY

Forțele Răului Absolut / Kelley Armstrong;

trad.: Cristina Jinga. -

București: Leda, 2010

3 vol.

ISBN 978-973-102-284-0

Cartea 2: Revelația - 2010 - ISBN 978-973-102-303-8

I. Jinga, Cristina (trad.)

821.111-31=135.1

unu

CÂND UȘA CELULEI s-a deschis cu un clinchet, primul gând care a fulgerat prin creierul meu dopat a fost că Liz se răzgândise și se întorsese. Dar stafiile nu deschid uși. Au fost situații în care mi-au cerut mie să deschid una, ca să-i pot readuce din morți și să le pun întrebări zombilor supradotaților uciși de către un om de știință nebun, dar ele n-au niciodată nevoie să li se deschidă vreuna.

M-am ridicat în pat și mi-am frecat ochii împăienjeniți, clipind des ca să alung ceața persistentă a sedativului. Pentru o clipă, ușa rămase doar puțin crăpată. M-am dat ușurel jos din pat și-am traversat în vârful picioarelor covorul gros din imitația de cameră de hotel în care mă aflam, rugându-mă ca persoana aflată de cealaltă parte a ușii să fi fost chemată într-alt loc și eu să pot evada mai înainte ca oamenii ăștia să-și

înceapă experimentele, care or fi fost ele, pentru care mă aduseseră pe mine aici...

— Bună, Chloe.

Dr. Davidoff afișa cel mai convingător zâmbet al său de bătrânel de treabă când deschise ușa larg. Nu era bătrân — poate cincizeci de ani —, dar într-un film l-aș fi distribuit în rolul omului de știință ramolit și cu mințile duse. Un rol pe care sunt sigură că l-ar fi repetat până când l-ar fi jucat la perfecție.

Femeia din spatele lui avea un păr blond șic și un costum newyorkez. Pe ea aș fi distribuit-o în rolul mamei celei mai nesuferite fete din clasă. Ceea ce ar fi însemnat să trișez, pentru că exact asta era. Mama Victoriei — Tori — Enright, singura colegă de suferință pe care n-o incluseserăm în planurile noastre când evadaserăm din Sanatoriul Lyle, și din motive bine întemeiate, ținând cont că ea fusese tocmai una dintre cauzele pentru care eu a trebuit să evadez.

Mama lui Tori avea pe braț o sacoșă Macy's¹, de parcă tocmai ieșise la cumpărături și dăduse o fugă pe aici ca să conducă vreo câteva experimente oribile, înainte să se ducă să ia prânzul în oraș.

¹ Lanț de magazine americane, al cărui punct comercial de referință este cel din Herald Square, New York City, care, cu spațiul său de vânzare de peste 90 000 m², a fost desemnat drept „cel mai mare magazin din lume”.

— Știu că ai o mulțime de întrebări, Chloe, zise dr. Davidoff, când m-am așezat pe marginea patului. Suntem aici ca să-ți răspundem la ele. Avem nevoie doar de puțin ajutor din partea ta, mai întâi.

— Simon și Derek, spuse doamna Enright. Unde sunt?

M-am uitat de la ea la dr. Davidoff, care zâmbea și dădea din cap încurajator, de parcă într-adevăr s-ar fi așteptat să-mi torn prietenii.

N-am fost niciodată un copil problemă. N-am fugit niciodată de acasă. N-am bătut niciodată din picior, țipând că viața e nedreaptă și că mai bine nu m-aș fi născut. Ori de câte ori tata mi-a spus că trebuia să ne mutăm din nou și urma să mă transfer la altă școală, mi-am înăbușit tendința de a miorlăi „dar tocmai îmi făcusem noi prieteni”, am dat din cap și i-am răspuns că înțelegeam.

Împacă-te cu soarta. Vezi partea bună a lucrurilor. Poartă-te matur.

Acum, gândindu-mă că de când mă știam făcusem ce mi se spusese, îmi dau seama că le făcusem jocul. Când adulții mă mângâiau pe cap și-mi spuneau că eram așa o fetiță matură, ceea ce voiau de fapt să spună era că se bucurau că nu eram deja destul de matură cât să pun întrebări, cât să mă opun.

Uitându-mă la dr. Davidoff și la doamna Enright și gândindu-mă la ceea ce-mi făcuseră — mă mințiseră,

mă închiseseră — chiar *voiam* să bat din picior. Voiam să tip. Însă n-aveam de gând să le dau satisfacție.

Am făcut ochii mari, întâlnind privirea doamnei Enright.

— Vreți să spuneți că nu i-ați găsit încă?

Cred că mi-ar fi dat o palmă, dacă dr. Davidoff n-ar fi ridicat mâna, împăciuitor.

— Nu, Chloe, nu i-am găsit pe băieți, zise el. Suntem foarte îngrijorați pentru siguranța lui Simon.

— Pentru că vă gândiți că Derek i-ar putea face rău?

— Nu intenționat, firește. Știu că Simon îi este foarte drag lui Derek.

Drag? Ce cuvânt ciudat. Derek și Simon erau frați vitregi, dar mai strâns legați decât oricare alți frați de sânge pe care-i cunoșteam eu. E drept, Derek era vârcolac, dar tocmai acea parte de lup din el l-ar fi *oprit* să-i facă vreodată rău lui Simon. L-ar fi ocrotit cu orice preț — deja o văzusem cu ochii mei.

Scepticismul trebuie să mi se fi citit pe față, căci dr. Davidoff clătină din cap, ca și când ar fi fost dezamăgit de mine.

— În regulă, Chloe. Dacă nu poți simți nici o neliniște pentru siguranța lui Simon, atunci poate o faci pentru sănătatea lui.

— Ce-ce-i c-cu...

Bâlbâiala mă apuca pe nepusă masă când eram nervoasă și nu-i puteam lăsa să știe că-mi atinseseră o

coardă sensibilă. Prin urmare, am încercat din nou, mai rar, de data asta.

— Ce-i cu sănătatea lui?

— Afecțiunea lui.

Se părea că nu eram singura care văzuse prea multe filme. Acum avea să-mi spună că Simon era atins de vreo boală rară și, dacă nu-și lua medicamentul în următoarele douăsprezece ore, avea să sufere o combustie spontană.

— Ce afecțiune?

— Are diabet, spuse dr. Davidoff. Nivelul de zahăr din sângele lui trebuie să fie monitorizat și reglat.

— Cu unul din dispozitivele alea de testare a sângelui? am întrebat, lungind cuvintele și încercând să-mi amintesc.

Simon întotdeauna dispărea la baie înainte de mese. Crezusem că doar îi plăcea să se spele. Mă ciocnisem o dată de el, pe când tocmai ieșea și își băga în buzunar o cutiuță mică, neagră.

— Exact, zise dr. Davidoff. Cu îngrijirea potrivită, diabetul se poate ține cu ușurință sub control. Tu nu ți-ai dat seama de asta, pentru că n-ai avut cum. Simon duce o viață normală.

— Cu o singură excepție, spuse mama lui Tori.

Căută în sacoșa Macy's și scoase un rucsac. Arăta ca al lui Simon, dar n-aveam de gând să mă las dusă doar cu atât — probabil cumpăraseră unul asemănător. Desigur, a scos din el un hanorac pe care l-am recunoscut ca

fiind al lui Simon, dar el lăsase în urmă un dulap întreg de haine la Sanatoriul Lyle. Era destul de ușor să ia dintre lucrurile de acolo.

Apoi a scos un blocnotes și un suport de buzunar pentru creioane colorate. Camera lui Simon era plină cu schițele lui din cărțile de benzi desenate. Din nou, era destul de ușor să...

Doamna Enright răsfoi blocnotesul, ridicând câte un desen și arătându-mi-l. Desenele la care lucra încă Simon. Nu le-ar fi lăsat niciodată în urmă.

În sfârșit, puse pe masă o lanternă. Lanterna de la Sanatoriul Lyle — cea pe care îl văzusem cum o bagă în rucsac.

— I-a scăpat lui Simon când a sărit peste gard, explică ea. Avea rucsacul ăsta pe un umăr. I-a căzut. Oamenii noștri erau chiar în spatele lui, așa că a fost nevoit să-l lase. Există ceva în el de care Simon are nevoie mai mult decât de haine și creioane colorate.

Deschise o pungă de nailon bleumarin. Înăuntru erau două fiole autoinjectabile, una plină cu un lichid alburiu, cealaltă cu un lichid limpede.

— Insulină, pentru a suplini ceea ce corpul lui Simon nu poate produce. Își face singur injecții cu din astea de trei ori pe zi.

— Ce se întâmplă dacă nu le face?

Dr. Davidoff preluă conducerea dialogului.

— N-o să te speriem acum să-ți spunem că, dacă Simon sare peste o singură injecție, o să moară. Deja a

sărit peste cea de dimineață și sunt sigur că se simte doar puțin indispus. Dar, până mâine, o să înceapă să vomite. În vreo trei zile, o să intre într-o comă diabetică. Luă punga din mâna mamei lui Tori și o așeză în fața mea. Trebuie să-i dăm asta lui Simon. Iar pentru aceasta, trebuie să ne spui unde este.

Am consimțit să încerc.

I NTR-O DRAMĂ BINE CONSTRUITĂ, protagonista nu apucă niciodată pe calea dreaptă către premiu. Trebuie să temporizeze, să se lovească de un obstacol, să facă un ocol ca să-l evite, să o ia pe calea cea mai lungă, un alt obstacol, un alt ocol... Abia când și-a dobândit tăria de caracter pentru a merita premiul reușește, în sfârșit.

Povestea mea deja se potrivea tiparului tradițional. Era adecvată, cred, pentru a deveni subiectul filmului unui învățăcel. Sau, mai exact, al unei foste eleve la cinematografie. Chloe Saunders, cincisprezece ani, aspirantă Steven Spielberg, ale cărei visuri de a scrie și a regiza blockbusteruri la Hollywood s-au năruit în ziua când i-a venit primul său ciclu și când a început să trăiască acel gen de viață pe care, odinioară, își închipuia că o să-l pună pe ecran.

Atunci începusem să văd stafii. După ce trântisem o criză de panică la școală, fusesem luată pe sus de oamenii în halate albe și transportată la un sanatoriu privat pentru adolescenți cu tulburări mintale. Problema este că eu *chiar* am văzut stafiile alea. Și nu eram singurul copil de la Sanatoriul Lyle cu puteri supranaturale.

Simon putea face vrăji. Rae putea arde oamenii cu mâinile goale. Derek avea simțuri și puteri supraomenești și se părea că, în curând, avea să fie în stare să se Preschimbe într-un lup. Tori... ei bine, Tori nu știam ce era — poate numai un copil nevrotic, internat la Sanatoriul Lyle pentru că mama ei făcea parte din comitetul director al instituției.

Simon, Derek, Rae și cu mine înțeleseserăm că nu era o simplă coincidență faptul că ne aflam în același sanatoriu și evadaserăm. Rae și cu mine ne despărțiserăm de băieți și, după ce fugiserăm la mătușa Lauren — persoana în care aveam cea mai mare încredere — sfârșisem aici, într-un fel de laborator condus de aceiași oameni care dețineau și Sanatoriul Lyle.

Și acum se așteptau de la mine să îi ajut să-i aducă și pe Simon și Derek?

Ei bine, era timpul să introduc vreo câteva obstacole din partea mea. Astfel, în spiritul narațiunii adecvate, i-am spus lui dr. Davidoff unde să-i găsească pe Simon și Derek.

Primul pas: stabilirea obiectivului.